

Lingva Festivalo per okuloj de gasto

Jen malproksima Malajzio...

Olga Gribovan, Ĉednestra Respubliko

“Kie mi estas?” – mi demandis min enirante grandan halon de odesa lernejo. “Ĉielarko de lingvoj” – legis mi ĉe la enirejo kaj komprenis, ke temas pri lingvoj. Brile!

Kio nun? En la tria etaĝo staras knabinoj en germanaj naciaj kostumoj apud iu **stando** kun same germanaj pupoj, teleroj kaj aliaj naciaj aĵoj. En la centra halo kolektiĝis homoj kaj atente aŭskultis prelegojn de iuj, sendube, bonaj homoj, kiuj helpis organizi tiun ĉi aranĝon. Sed kiun aranĝon? Tion mi ĝis nun ne komprenis. Bon-deziris la **konsuloj** de Rumanio, Pollando, Rusio. Ili parolis pri **festivalo**, sed kiel inter-rilatas festivalo kaj lingva ĉielarko? Tuj mi vidis, ĉar jam ĉiuj rapidas al la klasoj. Sci-volu ankaŭ mi.

Sur unu pordo estis skribaĵo: indonezia, latina kaj persa. Mi en-puŝis la kapon tra la hom-amaso kaj ekvidis malhel-haŭtajn geknabojn, kiuj gaje komencis rakonti pri tio, de kie ili venas kaj kia estas ilia lingvo. Hm, interese. Iru mi plu. Jen ĉinoj manĝigas spektantojn per naciaj bongustaĵoj kaj montras naciajn vestaĵojn. Hispanoj klarigas pri la lingvo de korpo kaj vent-um-ilo. Ĉiuj senfine ĝuas tiun etoson de internacieco kaj rapidas vidi ĉiujn lingvojn kaj kulturojn, kiuj **hazarde** (aŭ ne) kolektiĝis meze de la sud-ukraina urbo Odeso. Finfine, mi komprenis, kion oni volis diri per tiu “lingva ĉielarko”.

Mult-koloraj nacioj kaj portantoj de diversaj lingvoj unu-iĝis en unu brilanta floro, kaj ĝia odoro **ĉarmas** ĉiujn, kiuj tuŝas ĝin. Tuj mi rememoris, ke mi vidis ĉie en la urbo mult-kolorajn afiŝojn pri la Lingva Festivalo okazanta la 25-26-an de februaro 2006, kun emblemo de Odesa Junulara Esperanto-Klubo

kaj najbara Pollando!

FOTOJ KOMPLEZE DE O. GRIBOVAN

“Verdaĵo”. Mi atentis tion, ĉar por mi estis mirinde ekscii, ke en nia urbo ekzistas loko, kie oni povas lerni tiun lingvon kun nekutima, bela nomo – Esperanto. Mi ekvolis partopreni prezentadon de tiu lingvo kaj ĉeestis ĝin, ĉi-momente pinĉante min por esti certa, ke mi ne dormas kaj ĉio okazas reale. Mi eksciis, ke antaŭ la festivalo okazis gazetara **konferenco** por lokaj raportistoj, kie oni prezentis la aranĝon, dediĉitan al la Internacia Tago de Gepatra Lingvo – la 21-a de februaro.

Tiu ĉi festivalo estis jam la tria en la urbo, kaj la unuan fojon ĝi akiris seriozajn sponsorojn en la registaro. Mi kalkulis kaj trovis 24 prezentatajn lingvojn: araba, armena, bulgara, ĉeĥa, ĉina, **devanagari** (hinda skrib-sistemo), Esperanto, gagauza*, germana, greka, hispana, **ibanag** (lingvo de nord-filipina tribo), indonezia, itala, japana, korea, latina, malaja, moldava, persa, pola, rumana, skota, gaŭla, vjetnama. Mi parolis kun la **reprezentantoj** de la malaja lingvo kaj eksciis, ke ili estas ekster-landaj studentoj de odesaj universitatoj. Venis ankaŭ du usonanoj, kiuj bonege parolas la rusan, kaj dividis kun ni siajn sciojn pri la indonezia lingvo de la insulo Javo. Mi ne povis fermi mian buŝon aŭskultante ilin. Imagu nur, ke por indonezianoj gravas fizika alteco inter vi kaj via ĉefo, ekzemple. Se vi estas kun via ĉefo en unu ĉambro, vi ne rajtas, ekzemple, pendigi la bildon surmure, eĉ se li petas vin tion fari, ĉar tiam, starante sur seĝo, vi estos sur pli alta nivelo ol li.

Plej aktivaj partoprenantoj de la aranĝo estis aro da ĵurnalistoj el tri lokaj televidkanaloj kaj kvin gazetoj. Ili ĉien trairis, filmis kaj demandadis. Post la fino de la prezentadoj, ĉiuj partoprenantoj ricevis donacojn kaj povis gustumi manĝaĵojn kuiritajn de armenoj kaj loka manĝejo. Bona

fino por labor-tago. Sed tio ne estis ĉio. Sekva-tage la festo estis daŭrigita per **poliglota** konkurso de lernejoj kaj studentoj, kaj per granda (3,5-hora!) internacia koncerto.

En kiu alia loko mi povus dum la sama tempo ĝui tian diversecon de popolaj muziko kaj kantoj? Sonis kantoj en la lingvoj irlanda, germana, pola, franca, itala, angla, ĉeĥa, moldava, kazaha, belorusa, ĉina. Ili miksiĝis kun dancoj armenaj, hindaj, ĉinaj, ĉeĥaj, grekaj, germanaj; kaj ankaŭ itala teatraĵeto kaj ruslingva 10-minuta prezentado de grekaj mitoj kaj tuta “Iliado” fare de la studentoj de la Medicina Universitato. Estis prezentita ankaŭ malaja popola batal-arto.

Entute la festivalon dum du tagoj vizitis ĉirkaŭ unu mil homoj. Kia sperto kaj sukceso! Mi dankis Dion pro tiu donaco kaj atendeos la sekvan festivalon de lingvoj kaj amikeco.

* gagauzoj – nacio de tjurka origino (kun ĉ. 250 mil anoj), kiu loĝas en suda Moldavio kaj sud-okcidenta Ukrainio.

ĉarma – plaĉa kaj alloga
ĉielarko (ĉiel-arko) – divers-kolora duon-rondo, kiun oni povas vidi en la ĉielo post la pluvo
emblemo – signo
festivalo – 1) perioda serio de prezentoj pri iu arto; 2) festa renkontiĝo
hazarde – ne atendite
konferenco – renkontiĝo de fakuloj; gazetara konferenco – renkontiĝo, kie oni respondas demandojn de raportistoj
konsulo – **reprezentanto** de unu lando en la alia
pinĉi – dolorige premi inter du fingroj
poligloto – homo, kiu parolas multajn lingvojn
reprezenti – fari ion nome de iu alia homo, organizo, ŝtato ktp.
stando – tabulo, sur kiu oni prezentas ekspoziciaĵojn

Anonce

Letervespero en Antikva Samarkando

Aŭguste kaj septembre 2006 samarkandaj esperantistoj okazigos la internaciajn letervesperojn, dediĉitajn al la 15-jariĝo de sendependeco de la Respubliko Uzbekio kaj al 2750-jariĝo de Samarkando, listigita en la registro de Mondaj Heredaĵoj de UNESKO. Ni atendas viajn gratulmesaĝojn, kaj, se eble, ĉiajn (kaj ĉiulingvajn!) materialojn (leterojn, vojaĝrakontojn, gazetartikolojn, librojn, broŝurojn, poemojn, kantojn, fotojn, desegnaĵojn, dokumentojn ktp) pri Uzbekio kaj Samarkando. Fakte, ĉio ajn pri la temoj, inkluzive fotojn de stratoj, vendejoj, restoracioj, hoteloj, komunumoj, kompanioj, varoj ktp estos tre bonvena. La plej interesajn materialojn ni publikigos en la nialanda gazeto.

Ĉiuj senditaĵoj estos eksponataj en la speciala ekspozicio. Anticipan dankon por viaj kontribuoj. Salutleterojn kaj alispecajn materialojn bonvolu adresi jam nun al: Anatolij Ionesov, Direktoro. Internacia Muzeo de Paco kaj Solidaro. P.O. Box 76, UZ – 140100 Samarkando, Respubliko Uzbekio. Telefono/fakso: +998 (66) 233 17 53. Interreto: <http://peacetur.freenet.uz>
Retadreso: imps86@yahoo.com